

INTERN

UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FAR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utgives av Riksorganisationen UFO-Sverige.

Redaktionens adress: BO ROSLIND

VÄSTMANNÄVÄGEN 2.E, 734 00 HALLSTAHAMMAR

Redaktionens telefon: 0220 - 11578

Tryckning och distribution: Leif Andersson,

Ryd, 386 00 FÄRJESTADEN. TEL: 0485 - 373 33

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Under planeringskonferensen den 23-24 maj, framfördes till oss på redaktionen önskemål om att vi skulle ha med fler protokoll, verksamhetsberättelser, o.dyl. Detta för att man i de olika lokalföreningarna ska kunna se vad de övriga föreningarna runt om i landet har för sig, och kanske kunna utbyta idéer. Om vi ska kunna tillmötesgå denna önskan beror på er i föreningarna. Det innebär att ni måste rycka upp er och ta er i kragen, fatta skrivmaskinen eller pennan och berätta. Vad hände på sista mötet? Har ni hållit några Informationsträffar, och hur gick det i så fall? Har ni hållit kurser? Vad innehöll den? Har det hänt något roligt, eller tråkigt? HAR DET HÄNT NÅGOT ALLS I ERA FÖRENINGAR?????? Skriv till oss och berätta. Tidningsklipp och övriga artiklar är fortfarande välkomna, förstås.

Så till en nyhet.

För att undvika att det i fortsättningen kommer viktiga papper till oss, några dagar för sent, då vi hunnit skicka tidningen till tryck, så kommer vi i fortsättningen att ange ett PRESS- STOPP Datum. Om ni har något som ska med i nästkommande nummer, måste det vara oss tillhanda senast det angivna datumet.

Det här är det sista numret vi gör innan vi tar semester, så vi slutar med att önska er alla en schön och solig sommar.

Glöm inte fältforskarkursen i Augusti!

Gunvor och Bosse.

PRESS - STOPP

Press - stopp för nästa nummer är den

4 SEP.

OPERATION SPARAD SLANT
(Lista nr. 3)

ETT VARMT TACK TILL DESSA BIDRAGSGIVARE

Gunnar Thorén	Kiruna	LOTT NR 45
Heikki Virtanen	Stockholm	LOTT NR 46
Gunnar Thorén	Kiruna	LOTT NR 47
Sture Blomén	Gävle	LOTT NR 48
Anna-Greta Folkerheim	Vällingby	LOTT NR 49
Kennet Bäckman	Bandhagen	LOTT NR 50
Lennart Jansson	Uppsala	LOTT NR 51
Jörgen Granlie	Enköping	LOTT NR 52
Eva Milianowicz	Åtorp	LOTT NR 53
Ella Eriksson	Uppsala	LOTT NR 54

Föregående listor har redovisats
tidigare i denna tidning.

Anne-Marie

PROTOKOLL

Fört vid Riksorg. UFO-Sveriges planeringskonferens i Lersäter 23-24 maj 1981.

- 1) UFO-Sveriges ordförande Christer Nordin hälsade mötesdeltagarna välkomna och förklarade mötet öppnat.
- 2) Föreliggande förslag till dagordning lästes upp. Carl-Anton Mattsson föreslog att som punkt 15 på dagordningen ta upp en del frågor rörande Intern UFO-Sverige-information. Dagordningen godkändes med den föreslagna ändringen.
- 3) Som ordförande vid mötet valdes Christer Nordin och som sekreterare valdes Jörgen Granlie.
- 4) Gunnar Thorén kom med förslag, att de som har lång resväg får reseersättning för tågbiljett och vid behov sovvagnsbiljett. Antalet biljetter som kan ges reseersättning för, bör motsvara det antalet mandat som respektive lokalförening hade vid senast föregående riksstämma. Avdrag bör göras för ett s.k. minsta-belopp om t.ex 50:-.

Det framfördes även ett förslag, att införa avståndsgräns på 12 mil. För avstånd över 12 mil ges bidrag för billigaste färd sätt. Vid avstånd över 12 mil dras 12 mil av från det faktiska avståndet. (12 mil dras av från den totala ressträckan tur och retur) De som berörs av bidragen skall lämna in en reseräkning till centralgruppen, som sedan fördelar tillgängliga medel på de bidragsberättigade.

Bidragen skall gälla för ett antal deltagare motsvarande föreningens mandat och utbetalas i samband med UFO-Sveriges riksstämma, planeringskonferenser och fältforskarutbildningen. Observera att begränsningen av antalet deltagare endast gäller bidragsberättigade deltagare. Fältforskarutbildningen, planeringskonferenserna och riksstämman är som tidigare öppen för alla intresserade medlemmar. Förslaget bör inte påverka det befintliga resebidraget för styrelsemedlemmarna. Man enades om att skicka ut det senare förslaget på remiss till lokalgrupperna.

- 5) Beträffande frågan om uppdelade planeringskonferenser enades man om följande: Planeringskonferensen i oktober 1981 delades upp på två orter, den redan planerade konferensen i Sundsvall och en samtidigt pågående konferens i Göteborg eller Göteborgsområdet. Planeringskonferensen våren 1982 skall hållas i mellansverige och vara gemensam för hela UFO-Sverige. Konferensen hösten 1982 skall åter vara delad på flera orter samtidigt. Införes på försök i o m 1982 varpå en utvärdering av försöket bör ligga till grund för placeringen av påföljande planerings-

konferenser

Enköpings UFO-förenings motion till riksstämman om tre-delade planeringskonferenser skall ligga kvar.

- 6) Man enades om att till riksstämman 1982 lämna en motion om en förläggning av centralgruppens mandattid till minst två år. En motion om erforderliga stadgeändringar för att förlänga mandattiden skall lämnas samtidigt.
- 7) Stefan Pettersson gav en orientering om bordsdatorer och dataprogram för medlemsregister, bokföring och rapportbehandling. Han lämnade uppgifter om ungefärliga priser på utrustning och program. Prisexempel:

ABC 80

Dator	ca 6900:-
-------	-----------

Skrivenhet (2 skivor)	ca 11000:-
-----------------------	------------

Skrivare	ca 5500:-
----------	-----------

PROGRAM

Medlemsregister	ca 2000:-
-----------------	-----------

Bokföring	ca 3000:-
-----------	-----------

28400:- (exkl. moms.)

Ovanstående fakturaunderlag bildar grunden för en vidare uppföljning av frågan om anskaffande av en dator.

- 8) Man diskuterade olika förslag till åtgärder för att öka UFO-Sverige Aktuellt's Upplaga.
- 9) Förslag till förbättringar av UFO-Sverige Aktuellt:
Förteckning över de lokalgrupper som är anslutna till UFO-Sverige.
En kontaktman från varje grupp, dennes adress och telefonnummer.

Omslagets första sida förses med fotografier, ej med teckningar.

Fotografierna får inte vara otydliga.

Tidningen utökas till 5 nummer per år. Om man istället väljer att utge ett 5:e nummer som teamatidning, bör detta ha beslutats senast ett år innan utgivningen för att kunna utnyttjas som försäljningsargument.

- 10) Det beslutades att alla rapporter skall skickas till Centralgruppen för vidarebefordran till rapportcentralen. Anledningen till detta är, om man behöver flytta rapportcentralen så uppstår det problem med adressändring etc. Information om denna ändring i rapporthanteringen måste omgående skickas till lokalgrupperna. Samtidigt bör följande saker påpekas:

Alla originalrapporter skall skickas till UFO-Sverige, ej kopior.

Handläggarens namn måste anges på rapporten för att man skall kunna följa upp rapporten. Även datum när undersökningen utfördes skall anges.

- 11) Man enades om följande förslag: Den befintliga alarmeringsplanen skall fräschas upp med nödvändiga adressändringar, kompletteringar etc men i övrigt användas i oförändrad form.

- 12) Gunnar Thorén, Kiruna, Owe Lewitzki och Carl-Florian Mico, Karlskoga, utsågs att ingå i en arbetsgrupp som skall ha till uppgift att se över stadgarna och komma med förslag till stadgeändringar. Speciellt skall man ta upp ändringen av stadgarna för att kunna utse Centralgruppen på längre tid än 1 år.

- 13) En inbjudan från Enköpings UFO-förening till en kamratträff i Enköping den 12, 13 och 14 juni lästes upp.

Ett brev från Västerbergsslagens UFO-förening lästes upp. Anledningen till brevet var att man inte kunde skicka någon representant till planeringskonferensen utan skickade istället ett skriftligt yttrande om de olika punkterna på dagordningen.

- 14) Det meddelas att Gösta Rehn uppvaktades av UFO-Sverige på hans 90-årsdag den 22 maj 1981.

Gävleborgs UFO-förening meddelade att de fått ny adress:

Box 282

801 09 Gävle 1.

Håkan Ekstrand berättade att det finns många ungdomar som är samlade i s.k. intressegrupper och som gärna skulle vilja vara anslutna till UFO-Sverige, men inte har råd med de fastställda avgifterna till Riksorganisationen. Han föreslog att intressegrupperna får anslutas till UFO-Sverige utan rösträtt och ekonomiska åtaganden. Intressegrupperna behöver inte ha någon styrelse eller mötesprotokoll.

Det framfördes krav på att identitetskorten för fältforskarna skall tas fram så fort som möjligt.

Problemen med material till Intern UFO-Information debaterades.

Det framfördes klagomål på att flera tidningssidor ofta trycks med för kraftig svartning, så att de blir svårlästa, och att en del text ofta kommer bort i kanten.

Det framfördes förslag om att lokalgrupperna skall skicka in sina verksamhetsberättelser för publicering.

Gratisexemplar av Intern-UFO-Information skall skickas till de intressegrupper som är anslutna till UFO-Sverige. Bekostas av Riksorganisationen.

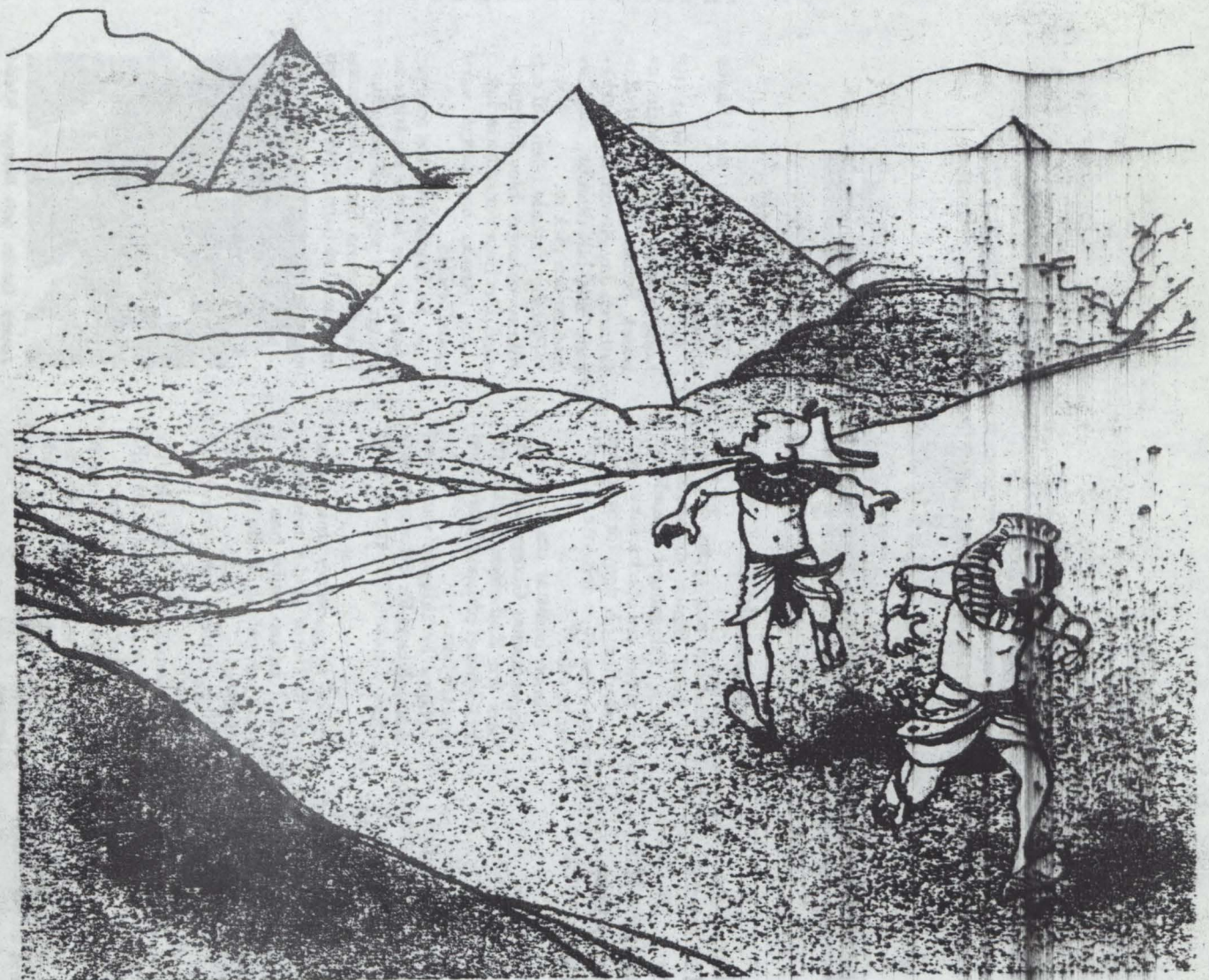
- 16) Ordföranden tackade mötesdeltagarna för visat intresse och förklarade mötet avslutat.

28 personer deltog i planeringskonferensen.

Vid protokollet:

Jörgen Granlie.

.....

"Look out here - comes another one!"

Efter 28 dygn i drömvillan flydde trebarnsfamiljen i skräck!

□ Det vilar en förbannelse över det vackra vita huset i Amityville. Nu kan vi njuta av hemskheterna på film.

Av ROBIN SCOTT

■ I Amityville, ett idylliskt litet samhälle på Long Island i New York, ligger en vacker vit trevåningsvilla i kolonialstil med stor trädgård, välskött gräsmatta och eget båthus vid stranden.

I dagsljus finns ingenting som avslöjar de fasansfulla scener som utspelat sig innanför de vita träväggarna.

Nu finns ruskigheterna att beskåda på bio med James Brolin, känd från "Capricorn One" i huvudrollen.

Filmen — "Huset som Gud glömde" — bygger på en bestseller av författaren Jay Anson. Det hela är en sann historia!

Förbannelse

Märkligt nog tycks det som om även filmen drabbats av olycka. Filmgänget råkade ut för en hel del otäcka saker som de skyller på den förbannelse som vilar över den vita villan i Amityville.

Filmen berättar om hur taxeringsmannen George Lutz och hans fru Kathleen flyttar till skräckhuset på Long Island med sina tre barn.

Några år tidigare var huset skådeplatsen för ett massmord. Sonen i huset, 23-åriga Ronald

DeFeo, drogade ner sina syskon och föräldrar under middagen. Mitt i natten smög han runt i huset och sköt ihjäl alla sex med ett gevär.

Idag sitter han dömd till livstid.

För familjen Lutz blev det här chansen att få en underbar villa till reapriset 350 000 kronor.

När filmen skulle spelas in vågade man inte använda det riktiga huset. Istället hittade man ett likadant i staten New Jersey.

Rök och eld

Sedan började det hända konstiga saker.

En fotograf åkte först till Long Island för att ta bilder av huset. Sedan for han till författaren Jay Anson. Han parkerade sin bil utanför, slog av motorn och gick in.

Plötsligt fattade bilen eld och rökutvecklingen blev fruktansvärd. Det hela var oförklarligt.

Jay Anson har också varit otursförföljd.

— En kvinna som tog med sig några av de första kapitlen av boken med sig hem blev innebränd samma natt tillsammans med sina två barn. Det enda som

James Brolin och Margot Kidder spelar makarna Lutz.

inte var förkolnat i hennes bostad var — manuskriptet.

— En man som lade manuskriptet i bagageluckan och körde hemåt, körde ner i en fyra meter djup dyfylld grop med bilen. När den lerdränkta bilen fiskades upp nästa dag var manuset torrt!

Strax efter att verklighetens familjen Lutz flyttat in i den blodbestänkta villan, bad de prästen, fader Mancuso, komma och välsigna huset. Han stänkte heligt vatten på golvet och började be en bön. I samma ögonblick hörde han klart och tydligt en mansröst som sade:

— Försvinn härifrån!

Prästen blev chockad. Han var helt ensam i rummet.

Familjens två första nätter i huset blev ganska lugna. Det enda som hände var att de vaknade klockan kvart över tre — samma tid som mordet ägt rum — av konstiga ljud.

Sedan bröt helvetet lös.

Stel av skräck

Tredje natten kontrollerade George Lutz noga att alla dörrar och fönster var låsta. Han vaknade igen strax efter tre. Nere i hallen mötte honom en hemsk syn: Den tunga och kraftiga ytterdörren hängde i bara ett gångjärn. Stel av skräck insåg George att dörren tvingats ur sitt läge inifrån!

Dörrhandtaget av stål var vridet i en spiral.

Huset levde sitt eget liv. Dörrar och fönster öppnades och stängdes. Ett trappprack vreds loss från väggen.

Två veckor efter inflyttningen vaknade George av att Kathleen svävade i luften ovanför sängen.

När han tände lampan såg han att det inte var Kathleenes ansikte utan en ful gammal kvinnas!

Kathleen fick syn på sig själv i spegeln och skrek.

Det tog sex timmar innan hon sakta återfick sina egna anletsdrag igen.

Ett par kvällar senare såg Kathleen plötsligt två brinnande röda ögon som stirrade in genom fönstret ur mörkret. Både rusade ut. Och nedanför fönstret fann de fotspår efter ett jättelikt klövdjur.

Efter 28 dagar flydde familjen från mardrömsvillan. Medan de snabbt packade ihop sina tillhörigheter hörde de överkliga ljud och en grön äcklig plasma välldes ut från väggar och tak och något slemmigt svart sipprade ut genom nyckelhålen.

Verklighetens familjen Lutz bor numera i Kalifornien. De mår bra och planerar att ge ut ännu en bok om sina kusliga äventyr i villan i Amityville.

Huset ägs idag av James och Barbara Cromarty. De har aldrig råkat ut för det allra minsta lilla spöke. De tänker stämma familjen Lutz och författaren Anson på flera hundra tusen. Av någon anledning tror de inte på historien, utan misstänker att det bara är ett sätt att tjäna pengar.

INBJUDAN:

Nu är det dags igen, att besöka Lersäter. Den 14-15-16 augusti anordnar UFO-Sverige och Köpings UFO-förening ännu en gång en grund- och repetitionskurs för de inom organisationen som vill lära sig till fältforskare, eller friska upp minnet från tidigare år. Det är också ett sätt att träffas och umgås under lättsamma förhållanden och trivas i en genuin svensk natur.

I år kan vi presentera några nyheter, däribland en tipspromenad och på lördagskvällen hålles auktion på saker som ni själva bidragit med. Ta med Er sådant ni kanske tröttnat på t.ex. skivor, böcker, frimärken, gamla mynt, pianon, spadar, gaffeltruckar och annat smått och gott, Ja! det kan vara vad som helst. På kvällarna blir det samkväm med korvgrillning, filmföreläsning samt gästande underhållare. Har vi tur kan vi ännu en gång få se och höra UFO-Sveriges egen Åke Gustafsson, ni vet mannen som kan spela på allt.

En stor del av kursen kommer att gå under temat missförståndsfenomen, där Owe Lewitzki kommer att hålla i trådarna.

OBSERVERA: En grundlig genomgång av UFO-Sveriges nya rapportformulär kommer att ske. På grund härav är det av största vikt att så många som möjligt ställer upp.

FÖRHANDSANMÄLAN: Kostnaden för mat och logi från fredag t.o.m. söndag är 95:-/deltagare. Eget sänglinne skall medtagas.

De som önskar genomgå utbildningen skall senast två veckor före kursen (det innebär 1 augusti) inbetala 95 kronor till Köpings UFO-förenings postgirokontonummer 74 51 90 - 9. TEXTA namn och adress tydligt på inbetalningskortet. Efter denna förhandsanmälan utsänds kursprogram och vägbeskrivning.

Respektera datumet den 1 augusti, då allt inköp av mat grundas på antalet inkomna anmälningar.

ANM: Efter det att de 30 sängplatser som finns har gått åt, finns visst golvutrymme för de deltagare som medför egen campingsäng eller luftmadrass. Detta meddelas Er då ni erhåller kursprogrammet. Av administrativa skäl är deltagaravgiften 95:- för alla oavsett om ni bor i egen husvagn eller ligger på golvutrymme.

V Ä L K O M N A

MUSIK I SKALLEN

På Long Island i New York kunde en byggnadssnickare inte sova, därför att han hela tiden hörde rockmusik, trots att hans radio inte var på. Därför kallade han på polisen. Polis mannen, som gjorde undersökningen, märkte till sist att det kom ett svagt ljud från mannens huvud, och man kunde höra musiken tydligare, om man lade örat mot mannens ansikte. Polis mannen försökte få in olika stationer på radioapparaten, och faktiskt, han fann en som stämde överens med ljudet i mannens huvud - en utsändning från Hamden i Connecticut, 50 kilometer därifrån. Fanns det något nytt förutom rockmusiken hos byggnadssnickaren? Ja, han hade fått löständer. Det verkade som om metallen i tänderna fungerade som radiomottagare och byggnadssnickarens käkben vidarebefodrade musiken till hans öron.

G.W

BEHANDLING MED BLADGULD

En hudläkare i Washington, Naomi Kanof, som undervisar vid University Medical School i Georgetown, har länge ansett att blodguld är ett effektivt medel när det gäller att behandla svårartade sår på huden. Hennes behandling med blodguld har visat sig vara framgångsrik. Blodguldet, som hon införskaffar hos färghandlare, steriliseras först i en autoklav. Det skärs sedan till i mindre bitar och formas efter såret. Under tiden skärläkaren tent såret och rengör det med alkohol. Bandaget som därefter läggs på består av enbart blodguld och kan bytas ut var femte till sjunde dag. Doktor Kanof tror att det goda med blodguld är att det stimulerar kroppen att sända mer blod till såret.

Gunne

≈ ≈ ≈ ≈ ≈

Den ljussvagare komponenten i dubbelstjärnan Plashetts stjärna har av alla kända stjärnor den största massan, c:a 55 gånger solens.

A.N.N/SAT

Är detta verkligheten bakom UFO-mysteriet

TYSKARNA BYGGDE FLYGANDE TEFAT REDAN UNDER ANDRA VÄRLDSKRIGET!

■ De flygande tefaten är över oss! Man kan tala om himlafenomen, FO-fighters, UFO:s eller ifo:s. Men faktum är att de flygande tefatens gåta är en av de frågor som väckt det största allmänintresset av alla nutidens mysterier.

Böcker om flygande tefat säljer i miljonupplagor. Tidningarna kastar sig begärligt över alla rapporter om lysande, oförklarliga himlafenomen. Och trots att tefaten avslöjats som "bluff" i hafsiga TV-program, så finns det tusentals människor runt om i vårt land som sett dem, och hellre tror på sina ögons vittnesbörd.

Men var kommer tefaten ifrån? Kommer dom från andra planeter eller solsystem? Är det resenärer från en annan tidsålder som besöker oss? Eller är tefaten farkoster från en annan dimension, från parallellvärldar som vi inte kan se, men som existerar samtidigt med jorden?

En av de senaste och mest fantastiska förklaringarna till de flygande tefatens gåta, är att de inte kommer från någon annan planet eller dimension, utan är tillverkade här på jorden — i någon av supermakterna USA eller Sovjet!

Den nation som först började bygga flygande tefat, var det tyska sk Tredje riket, som utvecklade dem som ett hemligt vapen under andra världskriget!

Historien om Hitlertysklands flygande tefat finns beskriven i en bok om Tysklands hemliga vapen under det andra världskriget.

Här berättas att projektet "Fliegenden Scheiben" (Flygande tefat) påbörjades år 1941.

Tre tyska experter, Schriever, Habermohl och Miethe, och en italienare, Bellonzo, utsågs till chefer för det fantastiska företaget.

Habermohl och Schriever valde att arbeta med ett tefat, som bestod av en bred ring som roterade runt en fast kupolformad förarkapsel.

Miethe utvecklade under tiden ett diskusliknande tefat med hela 42 m diameter!

Tidigt i februari 1945 flög Habermohls och Schrievers tefat i Prag, där de båda forskarna höll till med sin personal. På tre minuter nådde tefatet en höjd på 12 400 m och i horisontalflygning nådde det enligt rapporten en hastighet på 2 000 km/tim!

För att kunna klara ytterligare höga farter på upp till 4 000 km/tim arbetade tyskarna med nya material och legeringar, av vilka tefaten skulle byggas.

Är historien om Hitlertysklands flygande tefat hjärnspöken och fria fantasier? Många anser det. Men det finns också faktorer som talar för att de tyska tefaten verkligen existerat. Många allierade stridsflygare, som återvände hem efter uppdrag i slutet av kriget, berättade om sina möten med mystiska flygande farkoster, som just liknade tefat.

Och tyskarna arbetade också med många andra otroliga vapen, som vi i dag vet inte var några hjärnspöken: atombomben och V-2 raketerna.

I krigets slutskede år 1945 utbröt en stor kapplöpning mellan de segrande stormakterna efter de tyska forskningsanläggningarna och experterna. Och tefatsbaserna hörde till de begärligaste målen.

Anläggningarna i Breslau, där Miethe arbetade, föll i ryssarnas händer. Hela fabriken, inklusive material och personal, sändes iväg till Sibirien, där arbetet med tefatet sedan fortsatte.

Miethe själv undkom dock och hamnade i USA, där han genast kopplades in för att arbeta vidare med sitt flygande tefat, nu i form av ett hemligstämplat amerikanskt projekt.

Schriever lyckades rädda sig ut ur Prag innan staden föll i ryssarnas händer. Men Habermohl blev kvar och hamnade med största sannolikhet som expert och rådgivare i det ryska tefatsprojektet i Sibirien.

Sedan dess har tefaten blivit en naturlig del av vår vardag.

De dök upp här i Sverige åren efter andra världskrigets slut och kallades då för spökflygare. De har flugit över krigsskadeplatser som Korea och över Västeuropa i samband med militärmanövrar.

Många av de fenomen, som blixtrat förbi på radarskärmar eller setts av tusentals människor på natthimlen, måste vara av utomjordiskt eller övernaturligt ursprung. Men en del av de långsamtflygande tefaten, man iakttagit vid olika tillfällen kan vara sentida ättlingar till de tyska "Fliegende Untertasse" som svingade sig upp mot himlen under det andra världskrigets sista dramatiska månader!

I USA har det amerikanska flygvapnet sedan 1940-talet en stående order att de flygande tefaten inte får beskjas. Många tolkar ordern så, att USA självt experimenterar med flygande tefat som man vill skydda mot vådabeskjutning.

De flygande tefatens gåta fortsätter att kittla vår fantasi. Och det kommer säkert att dröja länge än, innan vi lyckas avslöja dem helt.

Men de tyska tefaten från andra världskriget är en intressant pusselbit i tefatsmysteriet, som det skulle vara mycket spännande att få flera vederhäftiga fakta om. ■

Saxon nr 5-81

ANDERS PALM

Ett geni större än Einstein!

● ● ● Det var en patetisk syn!

Framme vid podiet en liten hopsjunken man som hade svårigheter att tala högt och tydligt. Sittande i en elektrisk rullstol.

I åhörarbänkarna Englands elit av vetenskapsmän, redan från början skeptiska till vad mannen i rullstolen skulle komma att säga.

Hur skulle denna lilla bräckliga varelse kunna klara det som inte ens Einstein förmått? Och dessutom vid 32 års ålder?

Och efter det att avhandlingen presenterats sänkte sig tystnaden över salen. Examinatör, professor John Taylor uttryckte vad alla kände:

— Det här är bara skräp!

Ett uttalande som professor Taylor fick anledning att ångra. Något år senare visste hela världen att den lille mannen i rullstolen lyckats med det som Einstein kämpade med under hela sitt liv.

Att Stephen Hawkins — för så hette mannen i rullstolen — inte bara var Albert Einsteins jämlike utan hans överman!

I dag vet hela den vetenskapliga världen vad detta intellektuella fenomen heter och man har fattat vidden av hans upptäckter. Människor från hela jorden reser till England för att träffa honom, vetenskapsmännen står i kö för att få hans hjälp.

■ Stephen Hawkins var inget underbarn som liten. Son till en professor vid Oxford visste han visserligen före tio års ålder att han ville bli vetenskapsman, men vad forskningen skulle röra sig om hade han ytterst diffusa begrepp om. Han lyckades dölja hjärnans briljans med en utomordentlig slöhet under skollåret. Då han var elva år började han vid St Albans School i London och där trodde ingen att han skulle få betyg som var tillräckliga för att motivera inträde vid universitetet.

Hans attityd till skolan var fantastisk. Han noterade aldrig någonting, han somnade ofta under lektionerna, han var alltid släpvis, ovårdad, med långt hår och oklippta naglar.

Men ändå var han populär. Även bland lärarna som undrade hur han över huvud kunde hänga med utan läxläsning och anteckningar. Vid ett tillfälle betecknades det som en sensation; det som en lärare berättade för en kollega:

— Har du hört det otroliga? Stephen jobbar två timmar om dagen!

Till allmän häpnad kom han

in vid Cambridge och det var dit hans far måste bege sig redan första terminen för att tala med lärarna. Något hade nämligen hänt med Stephen. Hela familjen hade åkt till Mellersta Östern och där hade Stephen infekterats av ett sällsynt virus.

Plötsligt hade han börjat få svårt att tala klart och tydligt, han snubblade ofta då han gick och han kunde inte klara en så enkel sak som skoknytning. Allt tydde på en nervsjukdom. Nu ville fadern att lärarna skulle hjälpa honom att ordna så att sonen snabbt fick sin examen innan sjukdomen bröt ut på allvar.

Stephen själv blev deprimerad. Han trodde att han inte skulle leva tillräckligt länge för att få sin fil dokortitel.

■ Vändpunkten blev att han mötte Jane, den kvinna han i dag är gift med. De förlovade sig, gifte sig och Stephen upptäckte att om man är gift så måste man ha ett jobb för att kunna försörja familjen.

Det blev ett lyckligt äktenskap och Stephen ägnade sig åt sin forskning — nu från en elektrisk rullstol. Han hade svårigheter att tala och han kunde inte skriva. Följden blev att de slutsatser han kom fram till måste lagras i hjärnan. Liksom att han memorerade in allt han läste.

Det berättas att han vid ett tillfälle fick en sekreterare, som via tolk hjälpte honom att skriva ned en avhandling på maskin. Det handlade om en utskrift på 40 sidor, som sekreteraren tog med sig hem. Nästa dag ringde Stephen till henne och berättade

att på andra halvan av sidan åtta så var en av ekvationerna felaktig! Han hade samtliga fyrtio sidor i huvudet!

Albert Einstein med sin relativitetsteori hade alltid fascinerat Stephen. Men framför allt så återstod att lösa det som förenade denna teori med kvantummekanikteorin. Relativitetsteorin beskriver de lagar som styr den yttre rymden, stjärnor och galaxer, kvantummekanikteorin beskriver de fysiska lagar som styr det osynliga universum bortom vårt. Hur förena dem?

Det här var ett problem som Albert Einstein sysslade med de sista tjugo åren av sitt liv utan att komma fram till någon lösning.

Stephen kände sig snubblande nära. Själv brukade han säga:

— Jag känner att jag är nära lösningen. Jag har den inom mig men jag kan inte förstå den.

Och hela familjen insåg att det var något speciellt den kvällen då far i huset körde fram och tillbaka i sin rullstol i vardagsrummet innan han slutligen åkte in i badrummet. Där läste han dör-

ren för att få vara i fred. Kom ut till familjen efter flera timmar och sa med lycka i rösten:

— Det måste vara rätt!

Och det han ansåg sig ha rätt i, det var något som det behövdes trettio maskinskrivna sidor för att förklara! Trettio sidor som fanns magasinerade inne i hans hjärna!

Ungefär samtidigt som han försvarade sin avhandling kring upptäckten invaldes han som den yngste medlemmen någonsin – 32 år – i brittiska vetenskapsakademien. Han har fått mängder av vetenskapliga utmärkelser och mycket återstår att göra för detta geni som bara är 38 år gammal.

Bland annat har han sysslat med Newtons lag. Den lag som säger att om man håller upp ett äpple och släpper det så faller det nedåt.

Stephen har kommit fram till att det är fel!

Äpplet faller uppåt!

Att försöka beskriva varför han anser att om man håller ta hela FIB-aktuellt spaltutrymme i anspråk.

Han lever tillsammans med fru Jane och barnen Robert, 10 och Lucy, 5. Jane påstår att han är en typisk hemmafar men han vill inte gärna delta i hushållsarbetet. Och han har den vidunderliga förmågan att helt koppla av den annars alltid arbetande hjärnan, för att helt ägna sig åt barnen. Varefter han, nästan som om han vred på en kontakt är i fullt arbete med nya analyser.

Man tycker att han redan vid trettioåttio års ålder skulle ha nått sitt livs mål, men så är det inte.

– Mitt mål är att förstå hela universum. Vad det har för mening och vilken roll vi spelar.

Blir det Stephen som så småningom löser universums gåta?

– Jag skulle bli ledsen om jag fann svaret.

Ledsen?

– Ja, det vore visserligen underbart för mig, men då finns ju ingenting kvar åt eftervärlden. Varje generation bygger på upptäckter och mänskligheten behöver en fråga.

EXPRESSEN ★ Söndagen den 5 april 1981

Nej, Jona satt i hajfiskens buk

JERUSALEM (Expressen). Glöm det där med Jona i valfiskens buk!

Det var en haj som svalde profeten.

Det hävdar två israeliska forskare i en nyutkommen bok.

En val kan visserligen gapa tillräckligt stort för att svälja en människa. Men valens magmun är alldeles för liten för att en mänsklig varelse skall kunna komma igenom.

Dessutom är det känt att valar oftast sväljer en massa små plankton, men mycket sällan större djur.

Det var troligen en stor vithaj som svalde Jona, säger marinbio-

logerna Avi Baranes och David Darom vid Hebreiska universitetet i Jerusalem.

Vithajen är vanlig i Medelhavet, och den är stor nog att kunna svälja en människa. De båda forskarna har fångat många hajar med stora fiskar liggande oskadade i magen. De hade svalts hela.

– Bibeln talar inte om en "val", utan om en "stor fisk". Eftersom valen är ett däggdjur är det möjligt att nedtecknaren av den bibliska historien visste skillnaden och faktiskt syftade på en haj, säger Baranes.

Men historien om valen har hängt med genom årtusendena. Det kan bero på att Jafo – varifrån Jona gav sig av på sin ödesdigra resa – en gång i tiden var en stor valfångsthamn.

Saliv läker

◆ Man lägger ofta märke till att djur slickar på skramor och andra sår som de har fått. En grupp vetenskapsmän under ledning av dr Michael Young vid University of Florida i USA tror att de vet varför: Saliv innehåller ett läkande medel. Ämnet kallas "nervväxtfaktor" (NGF), ett protein. När

NGF anbringades på öppna sår, antingen experimentellt av vetenskapsmän eller genom att det skadade djuret eller dess kamrater slickade på sår, läktes de fyra till fem gånger så fort. Liknande rapporter kommer från australiska forskare, som säger att när man hindrade möss från att slicka, läktes deras sår mycket långsammare än deras som kunde slicka på dem. Det är också känt att andra djur och också människor har NGF i saliven. Forskare är fullt upptagna med att ta reda på om man kan använda NGF för att framställa ett sår-läkande medel för att användas efter operationer och i fall av allvarliga brännskador och andra sår.

Gamla frön gror

◆ För mer än 100 år sedan började botanisten William Beal ett experiment med frön för att se hur länge de kunde leva och fortfarande växa. I närheten av sitt laboratorium i East Lansing i Michigan i USA grävde han ner 20 flaskor, som vardera innehöll 1.000 frön av 20 växter. Efter fem år grävde han upp en av flaskorna och planterade fröna, och de började gro. Han gjorde detta vart femte år fram till år 1920 och fann att alla provexemplar som han hade grävt upp började gro. Efter hans död år

1924 fortsatte hans kolleger med experimenten vart tionde år. År 1980, mer än 100 år senare, grävde man upp ytterligare en flaska ur jorden och planterade fröna. Tjugonio frön började gro, men sex av dem dog senare. De 23 frön som växte var av tre olika arter.

HÅLORNA SOM BLIVIT EN GÅTA

Många underliga saker har fått sin naturliga förklaring under modern tid. Men Svärjarehålorna i Tofta utanför Hässleholm tillhör fortfarande det oförklarliga.

I över 200 år har personer från hela världen försökt lösa gåtan med de 24 hålorna - fotspåren i marken där ingenting växer.

Ännu har ingen lyckats. Lokalbefolkningen i Tofta kan inte heller förklara fenomenet. Om nu inte förklaringen är den sägen som berättas i stugorna!

- Det var två bönder som stred om markbiten, sägs det. Den ene lade en handfull jord från sina egna ägor i träskorna. Sedan gick han ner till grannen och sade :

- Om jag nu inte står på min egen ägandes jord ska jag sjunka rakt ner i marken.

Och det var just vad han gjorde. Marken under honom började gunga och den lurige bonden drogs ner trots att han försökte springa undan och trots jorden i träskorna. Högre makter lurar man inte så lätt.

Enligt sägnen är det spåren efter den girige bonden vi kan se idag. Och något konstigt är det med hålorna, där inte minsta lilla grässtrå kan växa.

Hålorna var omskrivna redan på 1700-talet. Och trots att det gått mer än 200 år har man ännu inte lyckats lösa gåtan.

Befolkningen i Tofta håller sig helst borta från Svärjarehålorna. Det finns de som sett "både det ena och det andra" runt hålorna. En bonde som försökte utplåna hålorna fick gå från både gård och grund.

- Som liten grabb var man mera respektlös, berättar en som bott vid hålorna i hela sitt liv. Då fyllde vi ofta igen hålorna med grus och sten. Men när vi kom dagen efter var alltid hålorna tomma igen.

I dag finns 24 svärjarehålor kvar. Bonden lyckades förstöra några innan han helt utblottad fick lämna sin gård. Men fortfarande finns det alltså gott om hålor kvar att studera. Befolkningen i trakten tror aldrig att man hittar någon förklaring till hålorna.

Och bönderna i trakten kring Tofta är säkra på att marken för alltid kommer att vara lika steril som Saharas öken.

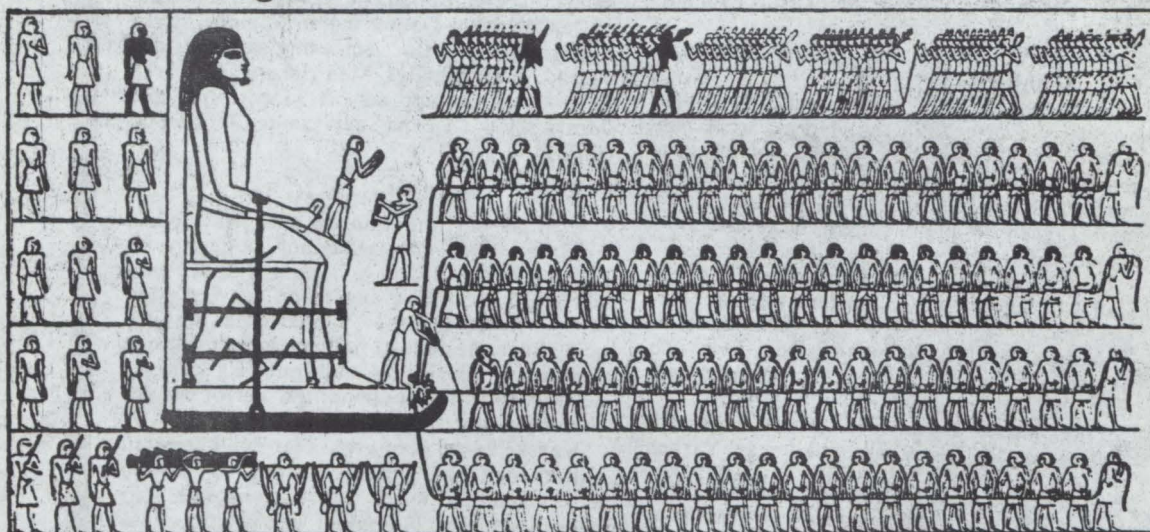
- Det är lättare att få någonting att växa i betongen i Hässleholm, än svärjarehålorna här i Tofta säger man.

Norra Skåne / Gunvor

- Tillsammans med artikeln har vi fått ett antal foton tagna av UFO-Sveriges fältforskare Bosse Martinsson, Älmhult. Fotona visar en översiktsvy samt en närbild av ett av avtrycken. Formen på avtrycken som ligger på en rät linje är ca. 30 cm lång och 15 cm bred. hörnen är rundade och på mitten verkar en spets liksom gå in mot mitten från bägge håll. Djupet är ca. 8-10 cm.

Red.

En enkel fråga

Bilden visar en transport av en kolossalstaty, sådan den framställts på en relief i en kunglig gravkammare från 12:e dynastin. För att minska friktionen mot marken håller en av arbetarna vatten framför släden. Samma princip användes när man transporterade de stora stenblocken till pyramiderna.

Hur gick det till att bygga Egyptens pyramider utan moderna maskiner och varifrån hämtades stenen?

Undrande Hallandsfru

Just den här enkla frågan har i långliga tider varit föremål för de vildaste teorier. Den grekiske historieskrivaren Herodotos var den förste mera kände, som försökte sig på en lösning utan att lyckas. Den moderne egyptologen har en klarare bild av hur det hela gick till. Exakt vet man inte, hur egypterna bar sig åt för att bygga de väldiga pyramidgravarna vid Gize för att förhålliga sina kungliga gudamänniskor. Men i dokument några hundra år senare visar bilder, hur det gick till att forsla stenar i landet kring Nilen. Man antar på goda grunder, att den kunskapen var känd även tidigare.

Det är sålunda knappast några tekniskt bortglömda metoder som kommit till användning.

Själva byggnadsmaterialet hämtades inom landets gränser. Egypten är inte bara vatten och sand. I närheten av Assuan vid första katarakten hämtade man de stora granitblocken ur stenbrott, som finns kvar än i dag. Hundra mil längre söderut kunde man hämta vissa andra finare stensorter. Det besvärligaste var naturligtvis de långa transporter. Redan i stenbrotten formade man till de regelbundna stenblocken med hjälp av mejslar, klubbor, borrar, spett och tråkilar. De senare slog man in i sprickorna mellan blocken och begöt dem med vatten, så att de svällde och slutligen sprängde stenen. Från brottsplatsen släpade man blocken på en bädd av lera ner till flodstranden. På Nilen

forslades sedan stenblocken på specialbyggda lastbåtar till stranden nedanför den aktuella byggsplatsen. Det finns avbildningar av sådana transporter.

Under byggnadsarbetet använde man ramper för att kunna släpa upp blocken i höjden. De gick i spiraler runt den färdigbyggda delen av pyramiden och var byggda av lertegel, varpå blocken gled nästan friktionsfritt över det fina murbruket. Stenblocken var också precisionshuggna i absolut rätta vinklar och när de kommit på plats var fogarna mellan dem sällan mer än en halv millimeter. Det är klart att det behövdes väldiga människoskaror för transporter och byggnadsarbetet, men det fanns god tillgång på människor. Och egypterna var mästare på att organisera, samordna och leda en mångtusenhövdad arbetsstyrka.

Jag kan förklara slagrutans hemlighet

■■■ — Jag skulle gärna åka ut i världen som slagruteman och hjälpa människor i jordens ökenområden att finna vatten om jag bara varit yngre, säger Nils Hult i Jönköping.

Hult, som är 84 år, har sysslat mycket med slagruteverksamhet.

— Jag har under många år tagit ut åtskilliga brunnar i Sverige, Finland, Norge, USA och Kanada. I det sistnämnda landet bor min son som delvis arbetar som storfarmare. Jag besökte honom 1958, då jag under åtta månader tog ut många brunnar inom staten Saskatchewan i British Columbia med flera stater.

Min erfarenhet har visat att det inte är något "hokus pokus" med förekomsten av en källåder. Det beror helt enkelt på en jordmagnetisk förekomst, elektromagnetism. Dess kyla och magnetiska kraft påverkar människor och även djur i mycket hög grad.

Förekomsten av källådror är ofta orsak till sömnlöshet och reumatiska sjukdomar. Varken

jag eller min bortgångna hustru kunde sova när vi låg på källåder. Vi hade känning av frossa och illamående, av ångest och oro.

Eftersom det gäller en elektromagnetisk kraft påverkas vi individuellt, beroende på blodgruppering. Jordens magnetiska kraft är negativ och vi människor har antingen plus- eller minusblod. Endast den som har plusblod känner med slagrutans åders dragkraft. Men den som har minusblod påverkas menligt av dess existens.

Huvudådrorna går mot norr. På södra sidan om ekvatorn går de troligen mot söder. Det är nordpolens och sydpolens magnetiska dragningskraft då den följer jordens rotationskraft, liksom magnetnålen på kompassen, som alltid visar mot norr.

Bergsådrorna är mycket kalla och har en menlig inverkan på djur och människor. Hästar, hundar och katter lägger sig aldrig frivilligt på en källåder. Gör de det får de reumatiska skador i benen. Hästarnas bogparti angrips så de vägrar dra. Även benen svullnar och de får feber. Nyfödda lamm och kalvar liksom barn är också känsliga.

För att minska skadeverkan på människor när det gäller hals, stämband med mera har jag funnit att det hjälper att lägga galvaniserad plåt under sängen om den står över en källåder. Då blir det ett neutralt fält som skyddar mot åderns kyla och magnetiska kraft. Detta har jag själv prövat under många år.

BESTÄMMA ÅDERNS DJUP

Att bedöma åderns djup är ganska enkelt. Man använder hägg, rönn, sälg, vide eller poppel. I regel så kallade "bedska" träslag i slagrutan. När man tagit ut huvudåderns riktning söder — norr eller ibland tvärtom, går man, sedan man fått kontakt med ådern, vinkelrätt öster — väster. Efter cirka fyra—fem meter ger klykan utslag. Platsen för nedslaget markeras.

Sedan går man tillbaka och får kontakt med huvudådern och går åt motsatt håll. Då ges ett kraftigt utslag även där. Från dessa två utslagsplatser mäter man avståndet. Låt oss säga tio meter. Då är djupet till ådran hälften. Det vill säga fem meter från markytan. Detta har jag gjort hundratals gånger och till och med slagit vad om exakta uppgifter. Inte i något fall har jag haft fel. Naturlagarna är korrekta.

I synnerhet om det är slättland eller om det förekommer ladugårdar med gödsel och brunnar i området, är det viktigt att veta varifrån vattnet rinner. Det kan avgöras med ett årsskott av poppel eller pil, sälg eller vide. Man tar i den smala toppen med båda händerna och ställer sig på huvudådran. Då ger vidjan följande markeringar: Rinner vattnet emot mig så vinkar den vågrätt, fram och åter. Men rinner vattnet från mig slår vidjan upp och ner. Den följer med ådrans rytm. Denna upplysning är absolut tillförlitlig.

EN OFÖRKLARLIG SAK

Men jag har funnit en sak som jag inte kan förklara. — För varje svängning är det tre fot eller omkring 30 cm. Är ådrans djup 4 meter slår kvisten 11—12 svängar upp och ner. Men sedan, vid 13—14 meter, upphäver den sig själv och svänger åt motsatt håll horisontalt tills den kommer till 11—12. Då ändrar den sig åter igen och kan hålla på så oupphörligt. Varför den gör så har jag ingen förklaring till.

Kanske är det som uran. När den klyves till hälften och blir plutonium upphäver den ju naturlagen som säger att allt som delas blir hälften så stort. Plutonium blir ju dubbelt så stort... Kanske är det någon hemlig lag som

fungerar här?

I Kanada tog farmarna ut vattenådror med en cirka 1,20 meter lång ståltråd böjd i en vinkel som stacks ner i ett stycke stålror så att man med båda händerna kunde hålla om röret.

Stålet vinkade vågrätt hela tiden tills det kom rätt över vatten-

ådra. Då gick det horisontalt upp och ner oupphörligt.

Ute på prärien vädrade hästarna vattenådror och kunde med sina framben skrapa undan sandjorden till ganska djupa gropar. Där låg vattenådrorna på åtta—tio meters djup.

Av ovanstående framgår ined all tydlighet att här föreligger ett naturens fenomen som icke på långt när ännu blivit utforskat. An så länge är det inte klarlagt i vilken grad vi påverkas av dessa krafter och magnetfält. □

Byggde vi kärnreaktorer redan för 60 000 år sen?

Hemnets

Journal

nr. 49

17-12-80

Mycket tyder på att det fanns en högt utvecklad civilisation på jorden redan för 60 000 år sedan.

Vissa experter är också övertygade om att våra tidiga förfäder fått besök från en annan planet och fick kunskaper som bl a gjorde det möjligt för dem att bygga kärnreaktorer, utföra hjärntransplantationer och tillverka jetplan.

Bevisen för detta upptäcktes för länge sedan — innan den högt utvecklade teknologin ännu blivit återupptäckt. Följden blev att ingen förstod innebörden i fynden. De lämnades att samla damm på hyllor eller lådor i museernas källare.

Nu har vetenskapsmännen dammat av fynden och använt modern teknik för att undersöka och datera dem.

Och de medger att de är förbluffade över resultatet. För vad de kommit fram till är en "omöjlighet" — om vi inte helt och hållet skriver om mänsklighetens historia.

Besök från yttre rymden

En av dem som tror att förklaringen till den tidiga civilisationen kan ligga i ett besök från yttre rymden är Maurice Chatelain, en av de ingenjörer som hjälpte till att sända USA:s rymdskepp Apollo till månen.

För att stödja sin teori citerar han vittnesmål från flera astronauter som är övertygade om att de sett utomjordiska rymdfarkoster.

Chatelain menar att besökare från rymden inte bara skulle förklara vår tidiga högtstående teknologi, de skulle också kunna ge svaret på en fråga som förbryllat flera generationer av biologer.

Han säger att de resenärer som

kom hit från en avlägsen värld för 65 000 år sedan inte var anpassade till jordens vatten, luft och gravitation. För att deras avkomlingar skulle bli mer lämpade för förhållandena på jorden alstrade de barn med de primitiva människorna. Det är anledningen till att människans hjärnvolum ökade från 800 kubikcentimeter till det dubbla på en utvecklingshistoriskt sett ytterst kort tid.

— Och, säger Chatelain, en man med en hjärna på bara 800 kubikcentimeter kan omöjligt ha åstadkommit det vi nu vet att han gjorde.

Bland annat kände människan för 60 000 år sedan till den s k Nineve-konstanten. Den skrivs med vårt moderna talsystem 195 955 200 000 000 och är ett bastal för astronomiska kalkyler. Det påträffades på lertavlor i ruinerna efter kung Assurbanipals palats. Han härskade i Assyrien omkring år 650 f Kr.

Modeller av flygplan

Chatelain menar sig ha kunnat fastställa att konstanten måste ha räknats fram för 64 800 år sedan på grundval av planeterna Uranus, Plutos och Neptunus omloppsbanor. Alla tre är omöjliga att upptäcka med blotta ögat.

Men Nineve-konstanten är bara ett led i en serie märkliga mysterier i vårt förflutna.

Där finns också de 14 s k fågelobjekten. Ett av dessa påträffades av arkeologen dr Khalil Messiha år 1969 i källaren till Kairos museum. Där hade det legat i en låda sedan det ursprungligen hittades 1898. Ingen hade då förstätt att det rörde sig om en modell av ett flygplan — modern flygteknik existerade ju ännu inte.

Men dr Messiha hade varit modellflygentusiast i sin ungdom och insåg vad det rörde sig om. Han bad flygexperter titta närmare på fyndet.

De kom fram till att det var en modell av ett flygplan som byggts för tunga transporter i låg fart. Dess konstruktion med snedställda vingar påminner starkt om ett NASA-projekt för samma ändamål.

Messihas modellplan och 13 liknande fynd har gjort att forskarna fått ett nyväckt intresse för den urgamla hinduiska skriften Samaranga Sutrad. Den avslöjar nämligen en ingående kunskap om flygplanskonstruktion och -funktion och tar också upp frågor om lämplig kost och klädsel för piloter.

Kineserna upptäckte Amerika?

En annan gammal text som studeras med nyväckt intresse är "Shan Hai King", en geografisk skildring som tros datera sig till den kinesiska kejsaren Yus tid för snart 4200 år sedan.

I århundraden betraktades den som en ren myt. För den berättade detaljer om länder som man inte kände till. Men nyare forskning har visat att den ger en förbluffande korrekt beskrivning av delar av Nordamerika för 4500 år sedan.

Möjligheten att kineserna kom till Amerika 4000 år före Kolumbus stärks av Piri Reis karta, daterad 1513.

Man vet att den turkiske örlogskaptenen Reis kopierade sitt verk från 20 äldre kartor.

Kartan förbryllade kapten Arlington M Mallery i amerikanska flottans sjömättningsverk. Han hade fått en kopia av den i present

från en gästande turkisk sjöofficer.

Kapten Mallery upptäckte att den visade Sydamerika och Afrika i korrekt longitud i förhållande till varandra — 200 år innan någon europé kunde känna till Amerika. Men det var bara början.

Mallery fann också att kartan mycket exakt visade kustlinjen av Drottning Mauds land i Antarktis — mer än 300 år innan man bevisat att kontinenten verkligen existerade.

Och den kustlinje Reis anger förefaller att stämma bra överens med den man nu genom ekolodning kunnat konstatera under det tjocka istäcket.

Kartan återger också korrekt en bergskedja som inte upptäcktes — eller återupptäcktes — förrän 1952.

Professor Charles H Hopgood gjorde med hjälp av dator en undersökning av denna och andra 1500-talskartor vid Keene State College i New Hampshire. Han är övertygad om att de innehåller kunskaper som överförts från karta till karta sedan en avlägsen forntid, innan isen ännu täckte polartrakterna.

4000 år gammal hjärnkirurgi

Hopgood tror också att de ursprungligen ritats av ett folk som kände till jordens verkliga storlek, ett folk med avancerad matematik och lantmätare som hade precisionsinstrument till sitt förfogande.

Fynd som tyder på en högt utvecklad kirurgi har gjorts på så vitt skilda platser som Sydamerika, Centralasien och Armenien.

Ett team sovjetiska forskare från universiteten i Leningrad och Ashkhabad hittade 30 skelett i en centralasiatisk grotta.

Till sin överraskning fann de att flera visade tecken på att ha genomgått hjärtoperationer. Genom att studera de avsågade revbenen kunde man också fastställa att patienterna överlevt operationen i åtskilliga år.

Kranier från ett fynd i Sovjetrepubliken Armenien, mer än 4000 år gamla, visar också spår av en förbluffande högstående hjärnkirurgi. Ett av dem kom från en kvinna som dött ungefär 35 år efter det att hon fått en skallskada som åstadkommit ett decimeterstort hål i hjässbenet som måste ha frilagt hjärnan. Hålet hade täckts med ett lock av djurben och under de år som gått efter den svåra operationen hade nytt ben växt ut kring detta.

Förhistoriska grottmålningar i avlägsna delar av de sydamerikanska Anderna visar indianer som utför en operationsteknik vilken är fullt modern än i dag.

Där ingår hjärt- och hjärntransplantationer. Närbilder visar en ingående och exakt kännedom om blodomloppet. Andra visar patienter som får hjälp av sofistikerade livsuppehållande maskiner.

Fynden är lika förbluffande som den skulle av en neandertalianska som hittades i Rhodesia

1921 och som hade ett perfekt cirkelrunt hål i vänstra tinningen.

Moderna rättsmedicinare kan bara finna en förklaring till hålet — att det åstadkommit av en kula från ett skjutvapen.

Än mer fantastiska är de tecken som tyder på att den förhistoriska människan byggt en kärnreaktor.

Uranmalm från en ny gruva i Gabon i Västafrika visade sig ha en oförklarligt låg halt av uran 235.

Forskarna började fråga sig om uranet kunde ha förbrukats vid en kedjereaktion.

Sedan fann man spår av fyra sällsynta grundämnen — neodymium, samarium, europium och cerium — ämnena som bildas vid en kärnklyvning med uran.

En del vetenskapsmän hävdar att reaktionen skett spontant. Men enligt Nobelpristagaren Glenn T Seaborg, tidigare chef för den amerikanska atomenergikommissionen, är detta en omöjlighet.

Han påpekar att för att få en sådan reaktion krävs mycket, mycket rent vatten som inte finns i naturen. En förorening på ett par miljondelar är nog för att hindra en kärnreaktion.

Syndaflood?

Chatelains förklaring att människans bortglömda teknologi kommit från yttre rymden är inte den enda teorin. Forskaren Rene Noorbergen hävdar i stället att det förekommit en enorm översvämning, något i stil med Bibelns syndaflood.

Han påpekar att det inte bara är Bibeln som talar om en översvämning som utplånat så gott som hela mänskligheten. Liknande legender har funnits bland många folk som aldrig hört talas om Bibeln.

Om bara en handfull människor överlevde från en specialiserad civilisation som vår skulle bara en obetydlig rest av de samlade kunskaperna finnas kvar.

Men andra iakttagelser gör teorin om besök från yttre rymden

allt mer sannolik.

I England har transportministeriet i sex års tid studerat 1631 rapporterade fall av oidentifierade flygande föremål — UFO:s. Det visade sig att 750 var flygplan, 200 satelliter eller delar från rymdraketer, 108 var meteorologiska ballonger, 170 stjärnor, 121 meteoriter, 106 signalraketer och liknande. Men 173 kunde inte förklaras utan lades åt sidan med beteckningen "otillräckliga informationer".

I 20 år registrerade amerikanska flygvapnet alla UFO-rapporter i sitt projekt Blå Boken. Resultatet analyserades av en kommission under ledning av professor Edward Conco vid Coloradouniversitetet. Kommissionens 1000-sidiga rapport lämnade 30 procent av de rapporterade iakttagelserna oförklarade.

Astronauterna James McDevitt och Ed White berättade att de observerat ett silverglänsande antennförsedd föremål när de kretsade runt jorden i Gemini IV. NASA:s experter ansåg att det var hylsan till uppskjutningsraketen de sett, den svävade i omloppsbanan bredvid dem.

— Men det kunde det inte vara, säger McDevitt. Den var på fel plats vid fel tidpunkt. Det måste ha varit något annat.

Rymdstyrelsen tiger...

Andra amerikanska astronauter har rapporterat att de iakttagit klart glänsande föremål på sina rymdfärder. En av dem, Gordon Cooper, säger:

— Amerikanska rymdstyrelsen känner mycket väl till att intelligenta varelser från andra planeter regelbundet besöker jorden för att observera oss. De har mängder av bevis för detta men håller tyst.

Ätminstone hälften av jordens astronomer håller för möjligt — eller rent av troligt — att vi hålls under uppsikt av besökare från andra planeter.

En sådan astronom är professor J Allen Hynek. Han har begärt att NASA ska återuppta sina undersökningar av UFO-rapporterna.

— Lösningen på det mysteriet är en av de största utmaningarna för mänskligheten, säger han.

Och om män som Chatelain har rätt kan det betyda att vi måste skriva om människans hela förhistoria. □

ETT EGYPTISKT MYSTERIUM

Egyptisk magi, de gamla gravarnas trolldom, Faraonernas svartkonst. Har dessa hållits levande under århundradena?

Innehåller pyramiderna fortfarande spöken efter de kungar, som vilar i dessa jättelika monument, vilka trotsat naturen och människan i fem tusen år? Eller har faraonernas andar tagit mandem i nu levande människor för att fullfölja vissa speciella syften?

Ingen vet det. Men sedan århundraden kommer från Egypten berättelser om saker och händelser, som ligger utanför möjligheterna av vetenskaplig förklaring. Det är visserligen sant, att pyramiderna byggdes inte för att tjäna Livet utan Döden - och som många menar, för Evigheten. De är gamla gravar, som kanske inte på något sätt skiljer sig från våra dagars kyrkogårdar. Men det berättas saker och ting från gallerierna i Stora Pyramiden, som kan få även moderna kungar att lystra.

egypten 1907

Två engelska studenter, Frederick Fenton och Ronald Martin, hade på en ferieresa besökt Kairo och Pyramiderna vid Gizeh. Redan i skolan hade Fenton ansetts begåvad med särskilda psykiska krafter. Han roade sina kamrater med framgångsrika experiment som bordsdans och liknande. Martin brukade retas med honom för hans förmenta gåva att träda i kontakt med andevärlden. Det gjorde de andra kamraterna också.

Så när de båda ynglingarna besökte Konungens Kammare i Stora Pyramiden föreslog Martin skämtsamt: "Hör du, ta och kalla på andarna här, Fred".

Men de kunde ju inte hålla sin seans mitt på dagen och bland alla turisterna. De måste komma nattetid, när pyramiden är stängd för allmänheten. Det skulle bli en lätt sak att muta vakten att släppa igenom dem. Levande ljus skulle belysa den magiska omgivningen...

ett mystiskt försvinnande

Deras vänner i turistsällskapet varnade dem för att leka med det övernaturliga. Men detta gjorde dem endast ännu mer ivriga att försöka. De träffade alltså sina arrangemang för kvällens äventyr.

Ingen vet hur deras seans slog ut. När de i daggryningen inte hade kommit ut ur det mystiska rummet, gick vakten in och undersökte saken. Men han kunde inte finna dem. Han trodde då att de givit sig av utan att han märkt det och brydde sig inte om att inrapportera saken till sina chefer. Men följande dag kom några vänner för att leta reda på de båda unga andeskådarna. Dessa var spårlöst försvunna. Man trodde att de dödats av rövare i öknen eller på väg tillbaka till Kairo och att deras lik hade begravts i sanden. En av pojkarna hade haft en stor summa pengar på sig.

På några månader var hela mysteriet glömt. Deras släktingar sörgde dem i tro att de dödats av rövare. Inga vidare efterforskningar gjordes.

Två år senare återvände en engelsk turist, Peter Wooley, hem med en samling fotografier som han tagit under sin resa i Egypten. En kväll visade han sina snapshots för en grupp av bekanta, en av dessa pekade på ett fotografi av Stora Pyramiden. Två män, klädda i egendomliga dräkter stod framför pyramiden.

"Vilka är det?" frågade vännen. En smula förvirrad svarade Wooley.

... jag vet faktiskt inte. Jag såg fotoframslaget en eftermiddag och visste inte att de liknade så mycket minnen, som jag tittade ut. De måste ha kommit ut ur pyramidbyggnaden. De talade perfekt engelska och tycktes veta absolut allt om pyramiderna. De talade t.o.m. om för mig att den här pyramiden byggdes år 3.100 f.kr!

"Men sade de ingenting om sig själva"? frågade vännen.

Woolley ler. "Joa - en massa galenskaper, men jag tog det inte så allvarligt och lyssnade inte så noga, för jag förstod att de drev med mig. Jag kommer ihåg ett förhållande, att de inte kunde lämna pyramiden på ett hundra år, eftersom Khufu hade befärlit att de skulle straffas. Men jag tyckte om dem, last de skojade med mig - du förstår, kung Khufu levde för 5.000 år sedan."

Den vännen skruvade inte, han skakade på huvudet, och sade:

"Säkert, jag skulle kunna svära på att de här båda är Fenton och Martin".

"Fenton och Martin", utropade de andra några.

en fotografisk gåta

Fotografiet visades genast för de salade pojkarnas släktingar. De blev också slagna av den märkliga likheten. En resa företogs till Egypten för att undersöka saken närmare. Woolley skulle följa med. Kanske pojkarna fortfarande var i livet och endast hade förlorat minnet på grund av något slag i huvudet eller av annan misshandel av rövare. Det var åtminstone vad föräldrarna hoppades.

Men efterforskningsarna var förgäves. Ingen utom Woolley hade sett de avendomliga smiderna. Ingen hade heller hört talas om dem, varken förr eller senare.

Fotografierna finns kvar som ett mysterium i Fentonska familjens ägo. De släktingarnas uppmärksammades att låta publicera dem, vägrade de - de ville inte utsätta sig för virslagens hän. Men en sak medger alla auktoriteter, som undersökt saken, de dräkter som männen på bilden bär, är inte från modern tid, utan uppenbarligen från forntiden.

Hade ungdomarna vänt sig för långt in i det övernaturliga och uppslukats av pyramidernas trolldom?

Vem vet?

ANN/SAT

Atskilliga stjärnor s.k. variabla stjärnor, ändrar ljusstyrka eller storleksklass med jämna mellanrum, några från timme till timme, andra från månad till månad. Några ändrar den med större mellanrum, men då så våldsamt att iakttagare ibland har trott att den våldsamt uppblossande stjärnan var helt ny och därför kallat denna typ av stjärnor novae (nya).

Enstaka stjärnor kan flamma upp så häftigt att de under en kort period utsänder lika stor ljusmängd som hela den Galax den tillhör. Några astronomer har ansett och anser kanske fortfarande att det rör sig om exploderande stjärnor. Man har kallat dessa abnormt starkt lysande uppblossande stjärnor för supernovor. Sådana supernovor anses förekomma högst fem gånger under ett årtusende i varje galax. Den ljusstarkaste som har iakttagits i historisk tid anses vara en supernova i närheten av stjärnan Zeta Tauri (i stjärnbilden Oxen) som i 23 dygn från 47 1054 var synlig t.o.m. på dagen. Resterna av den, Krabbnubulosan, har just nu en diameter av c.a. 50 biljoner (13 nollor) km och utvidgar sig fortfarande c.a. 1275 km i sekunden. Den beräknas befinna sig 4100 ljusår från vårt solsystem, vilket tyder på att den explosion då den tillkom ägde rum c.a. 3 000 f.kr.

A.N.N/SAT.

JESUS VAR RYMDPILOT

NSD
18-4-81

Det handlar om fascinerande teorier som fått näring av de senaste årtiondenas mänskliga rymdfärder.

Redan på 50-talet fanns författare som satte gamla legender i ny belysning, tex flygande tefatsprofeten George Adamski. Och miljoner människor har läst böckerna av Erich von Däniken, schweizisk hotellägare som blivit miljonär på att förfäktat att vi är ättlingar till rymdvarelser.

Däniken har flängt jorden runt på jakt efter "bevis" på att vi haft besök från rymden i förhistorisk tid.

Trots att "bevisen" flera gånger inte visat sig hålla måtten har Däniken fortsatt driva sina teser att tex de urgamla berättelserna i Bibeln handlar om rymdbesök.

Elie himmelfärd var en rakettstart, änglarna var astronauter, Sodom och Gomorra en atomexplosion...

Tre "frälsare" från rymden

Både Adamski och Däniken betraktas av den seriösa forskningen som moderna sagoberättare.

Ändå ligger det onekligen mycket i deras teorier att religionens gudar varit rymdvarelser.

Mycket som verkar religiöst hokus-pokus blir logiskt när man sätter det i samband med dagens avancerade teknik.

En rysk forskare, filologen Vjatjeslav Zaitsev, anser att Jesus bara var en av tre rymdmän som placerats på jorden för att ingripa i mänsklighetens utveckling.

Han var specialutbildad psykolog som landsattes samtidigt med två andra "frälsare" aztekernas gud Quetzalcoatl i Mellanamerika och Djan Dao Riin i Kina.

Trion kom från ett fjärran solsystem i ett stort rymdskepp. Detta parkerade i en bana runt jorden. Man sände ner de tre psykologerna till tre platser på jorden.

Efter en tid hämtades de tre upp igen till moderskeppet. I fallet Jesus först sedan han svårt skadad av korsfästelsen räddades av två andra rymdmän — "uppståndelsen".

Detta berättar Zaitsev i "Det kommer en dag..." av Eugen Semitjov.

Kyrktorn symboler

Enligt Zaitsev finns det massor av bevis runt omkring oss på att främmande rymdexpeditioner landat på jorden.

Till exempel kyrktorn.

En gång i tiden byggde människorna sådana torn för att efterlikna rymdvarelsernas farkoster. Byggnaderna blev symboler för dyrkan.

Betlehemsstjärnan var inget annat än ett rymdskepp som gick in i bana runt jorden, hävdar Zaitsev. Han anser också att legenden om Jesu födelse konstruerats för att göra hans närvaro mer förstäljlig för människorna.

Liknande legender har byggts upp kring Quetzalcoatl och Djan Dao Riin som var samtida med Jesus.

Enligt Zaitsev var Jesus i 30-årsåldern — med mänskliga mått mätt — när han landsattes på jorden.

Flera saker tydde på att han var desorienterad, bl a talade han gammalhebreiska. De under som Jesus utförde skedde med avancerad medicin, kemi och hypnos.

Astronauter räddade Jesus

Jesus dog inte på korset men blev svårt skadad, enligt den här teorin. Svårt medtagen räddades han av två andra rymdmän som hade med sig snabbläkemedel och tog hand om Jesus i gravkammaren.

"Beviset" finns bl a i evangelierna. I Lukasevangeliet berättas hur kvinnorna som kom till gravkammaren fann stenen bortvält från ingången:

"När de icke visste vad de skulle tänka härom, se då stodo två män framför dem i skinande kläder".

I Johannesevangeliet talas om två änglar i vita kläder.

Det var förstås de två astronauterna som hjälpt Jesus att kvickna till såpass att han senare kunde "uppenbara" sig för lärjungarna innan det var dags att i en mindre rymdfarkost återvända till moderskeppet i banan runt jorden.

Himmelfärden finns "dokumenterad" i ikoner och bilder från medeltiden. Man kan bl a se kristusfiguren mot bakgrunden av en deltagande farkost...

Hesekiel såg farkost?

Gud är idag en abstraktion för troende och teologer. På Gamla Testamentets tid var Gud en synnerligen närvarande skaggig farbror i himlen.

Profeten Hesekiel som levde 600 f Kr fick en rad råd av Herren som talade med tordönsstämma.

En astronaut med högtalare?

Flera sentida forskare har förbryllats av Hesekiels syner. Han såg "väsänder" med dånande

vingar". Han beskriver ingående något som liknar helikoptrar eller rymdfarkoster.

Hesekiels syner citeras ofta av dem som tror på teorierna om forntida besök "utifrån".

Men är det troligt att människoliknande varelser gästade oss? Kan det inte handla om en tidigare jordisk civilisation som utplånats?

Flygplanskonstruktören Henry Kjellson (död 1962), hävdade i "Forntida teknik" att flera sentidas uppfinningar faktiskt existerade för flera tusen år sedan.

Elektriciteten gammal teknik

Kjellson trodde inte på den gamla teorin att tiotusentals slavar byggde pyramiderna.

Han studerade hieroglyferna och fann tecken som visade att de gamla egypterna använde elektricitet. De hade tex eldrivna kranar och slipmaskiner.

De senare användes bl a till de konstfärdiga reliefer som hittats i de faraonska gravkammarna.

Kjellson var också övertygad om att Hesekiels syner i verkligheten var luftfarkoster med avancerad framdrivning.

Redan i gamla indiska skrifter på sanskrit talas om luftfarkoster — vimanor. De drevs av okända krafter.

I eposen Ramayana, Mahabharata m fl vimlar det också av supervapen som liknar kärnvapen.

Av. Duff Deutgen

Alkohol som bränsle – är det en lösning?

År 1979 började bensinstationerna i ett antal brasilianska städer att också sälja alkohol och inte enbart bensin eller dieselolja. Idén är inte ny. Alexander Graham Bell sade år 1922 : " Världens oljekonsumtion är så stor att tillgången på olja endast kan räcka till ytterligare några få generationer. Lösningen är alkohol, ett rent och förträffligt bränsle."

Men för att alkoholen skall vara en verklig lösning på problemet måste den komma från en källa som kan förnyas. Den enda tillgängliga är biomassa. Vad är det? Det är levande, biologisk materia som kan omvandlas till energi. Lösningen är fotosyntes. I växterna finns ett förråd av solenergi i form av kemiska föreningar som människan kan använda för att producera alkohol -- alkohol av biomassa.

I Brasilien har alkoholdrivna bilar en mer än 50-årig historia bakom sig. År 1919 beslöt guvenören i staten Pernambuco att använda alkohol till statens alla fordon, och redan år 1920 användes alkoholblandningar i denna stat, och några av dess bilar kördes på enbart detta bränsle. År 1933 beslöt president Getulio Vargas att göra Rio de Janeiro till "den första staden i Brasilien med alkoholdrivna fordon". Men man var tvungen att ge upp sina ansträngningar att göra om stadens 20.000 bilar till att gå på en 60- procentig alkoholblandning av den anledningen att alkoholen tog slut.

Åren 1938 och 1942 gjordes ännu några försök att blanda alkohol och bensin, men det var omöjligt att få ett sådant pris på alkoholen att den blev konkurrenskraftig. Men år 1973 började bilden förändras. De höga oljepriserna och den ökande konsumtionen hade drivit upp kostnaderna för Brasiliens oljeimport från 1,5 miljarder kronor år 1972 till 15 miljarder kronor år 1975.

Eftersom Brasilien har en stor mängd vattenfall som kan byggas ut för att alstra elektricitet, har det stigande priset på olja inte åstadkommit en energikris, utan snarare en bränslekris. Det bästa alternativa bränslet för landet ansågs vara alkohol framställd av biomassa. Därför satte man i november 1975 i gång med det statliga programmet Proálcool. I det innefattas allt-- att plantera sockerrör på flera miljoner hektar åker, att experimentera med andra växter och även att göra anordningar för att lagra och marknadsföra produkten.

Vad ska? man tro?

Text: J. O. Sundberg

Nödlandningen lyckades. Men när man tog sig in i flygplanet var alla därinne döda. I varje kropp fanns ett gapande sår. Vem eller vad som angripit planet är ännu en olöst gåta...

Flygplanet nödlandade - ombord var alla döda!

□ En dag i slutet av sommaren 1939, lämnade ett militärt transportplan marinflygbasen i San Diego, Kalifornien, för en rutinflygning till Honolulu på Hawaii.

Det var en fin dag med solsken och mycket bra väder, och man räknade med att allt skulle fungera efter den uppgjorda tidtabellen. Men transportflygplanet hade bara avverkat tre timmars flygning då något oförklarligt inträffade.

Marinflygbasen i San Diego fick plötsligt ett brådskande nödmeddelande från transportflygplanet, sedan följde en skrämmande tystnad. Enligt nödmeddelandet befann sig transportflygplanet över Chihuahua i Mexiko, 1.250 kilometer sydväst om San Diego. På en helt annan kurs än den uppgjorda.

Marinflygbasen i San Diego slog omedelbart larm till NORAD — Nordamerikanska luftförvarshögkvarteret i Cheyenne Mountain, Wyoming — vars jättelika radarkedja och spårningsstation (som numera används för rymdändamål) trädde i funktion och riktade sina skärmar mot Mexiko.

Plötsligt avtecknade sig det försvunna transportflygplanet på marinflygbasens egna radarskärmar, sänkte sig över basen och gjorde en våghalsig nödlandning.

Transportflygplanet tog vinglande mark men höll sig upprätt medan det vrålade fram över landningsbanan, knäckte landningshjulen och stannade slutligen upp i ett närbeläget skogsparti. Det enda som störde den kusliga tystnad som följde var tjutande sirener från de brandbilar och ambulanser som i ilfart körde mot haveriplatsen.

När baspersonalen kom fram till planet och steg ombord, fann de att hela besättningen, inklusive andrepiloten som haft krafter nog att flyga tillbaka planet och göra den våghalsiga nödlandningen, avlidit till följd av okänd orsak.

I varje kropp fanns ett stort gapande sår, och hela planets utsida hade omfattande skador som tillkallad flygexpertis inte kunde förklara. Baspersonal som rörde vid planets skadade delar fick en mystisk hudinfektion.

En av de mest förbryllande omständigheterna var att de 45-kalibriga automatpistolerna som bars av förste- och andrepiloten var sönderplockade och tömda. Kulorna till vapnen låg på golvet.

En vedervärdig lukt av ruttna ägg fanns också i hela planet. Det verkade som transportflygplanet attackerats av någon sorts luftburen angripare. Vem eller vad är än i denna dag en olöst gåta. □

Hemnets Journal
nr 46 - 1975

DEN OSYNLIGA »SAKEN« ANFÖLL HENNE GÅNG PÅ GÅNG !!!

Det var en het majnatt 1951 som en skara människor samlades kring en skrikande ung flicka på en gata i Manilla.

Flickan tycktes kämpa med något osynligt. Hon skrek i förtvivlan, vred sig och försökte med händerna slita bort någonting från sin kropp - någonting som inte fanns.

Hela tiden vrålade hon: "Den biter mig! Den biter mig!"

Människorna skrattade och blinkade åt varandra. Flickan var tokig,

"Den biter mig!" Vilken dem? Ingen såg ju någonting. Kanske var hon påverkad av opium, kanske hade hon druckit absint.

Eller hade hon rent av hungerhallucinationer - det var ju tydligt att det här var ett av krigets många efterlämnade ungdomar, hemlösa och utan föräldrar.

Man kallade på polisen och poliserna tog den skrikande och sprattlande flickan med sig till stationen. Hon förklarade mellan gråt-attacker att hon hette Clarita Villaneuva och att hon var 18 år. Hon bönföll poliserna att se på hennes arm: där fanns ju märkena efter bettet!

Och faktiskt: på Claritas arm fanns åtta märken efter kraftiga tänder...

Men hur skulle polismännen kunna tro på flickans fantastiska påståenden att "Saken" hade bitit henne. Vilken sak? Hon försökte förklara: "Den liknade en människa men hade stora ögon som stod ut. Den var svart och tycktes flyta i luften."

Clarita låstes in i en cell där hon snyftande sjönk ner på golvet. För några minuter var allt lugnt. Men så började hon skrika igen.

-Den kommer!

"Saken" kom genom de låsta celldörrarna. Den angrepp henne igen, skrek Clarita som nu var fullkomligt hysterisk av skräck.

En trött polisman låste upp dörren och tog med sig flickan ut i hallen. Då inträffade framför hans ögon något fruktansvärt. På den skrikande Claritas överarmar och axlar uppstod plötsligt stora sår av tänder, bitsår, som liksom täcktes av saliv...

Polismannen blev nu lika förskräckt som Clarita. Han sprang och hämtade hjälp. Polischefen tillkallades, liksom en läkare och borgmästaren i staden, Arsenio Lascon.

Läkaren - som var den officiella rättsläkaren Mariane Lara - var förargad över att ha blivit väckt mitt i natten. Han förklarade vresigt att vem som helst ju kunde se flickan hade ett epileptiskt anfall. Naturligtvis hade hon bitit sig själv under anfallet! Han gick förargad därifrån.

Men bergmästaren och polisechefen stannade kvar. Hade flickan bitit sig själv? Omöjligt! Ingen kan bita sig själv i nacken eller på skuldrorna. Och där fanns ju stora märken efter tänder.

Clarita Villaneuva sov den natten framför polisernas ögon på en bänk ute i polisstationen. Hon lyckades till slut snyfva sig till sömns. Men nästa morgon när hon skulle överföras till fängelset för förhör hördes åter ett hjärtskärande skrik. "Saken" var efter henne igen!

Den här gången var rummet fullt av människor.

Det var rättsläkaren Mariane Lara. Där var journalister, som kommit för att höra närmare om den märklige historien. Och där var flera poliser.

När Clarita började skrika grep två starka polismän den lilla späda tenårsflickan och höll henne i ett stadig grepp. Och inför deras skräckslagna ögon sjönk nu osynliga tänder in i hennes hull. Något - vad det nu var - bet Clarita i armarna, i halsen och i handflatorna. Attacken varade i några minuter. Sedan svimmade flickan. Rättsläkaren undersökte henne och erkände: Detta var något oförklarligt. Bitermärken var synliga nog. Han hade haft fel: flickan kunde inte själv ha tillfogat sig dem. Han krävde nu att man åter skulle tillkalla bergmästaren och ärkebiskopen.

När bergmästaren kom 30 minuter senare hade Clarita återfått medvetandet. Betten på hennes armar hade svullnat och hennes ena handflata var tjock och blåaktig. Tänderna hade sjunkit djupt in i köttet. Bergmästaren och läkaren skulle föra henne till sjukhuset i bil när flickan började skrika att "Saken" var efter henne igen. Och den här gången kom den inte ensam - det var två av dem!

Bergmästare Lascon vittnade efteråt att han med egna ögon såg osynliga tänder begrava sig i flickans hals, på båda sidor om strupen.

Ett bett träffade Claritas hand, när bergmästaren höll den. Men "Saken" angrep igenom handen än den 18-åriga flickan, trots att det var många närvarande. Det tog femton minuter innan bilen tog sig genom Manillas gator till sjukhuset. Resan var en mardröm för Clarita, läkaren och bergmästaren. Hela tiden anfall "Saken". När de väl nått sjukhuset upphörde plötsligt attackerna. Clarita hämtade sig långsamt och blev helt frisk. Hon upplevde aldrig något mera något liknande. Ingen kunde efteråt förklara den märklige händelsen. Många vittnen intygade att de med egna ögon sett att Clarita blev biten av något osynligt - men vad "Saken" var kunde de inte ens ha några teorier om.

-Det var det hemskaste jag upplevt, förklarade dr Lara efteråt. Jag var helt enkelt stel av skräck!

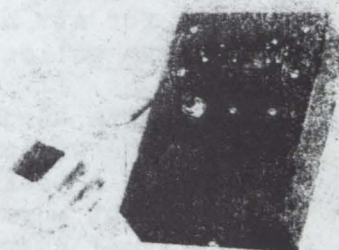
Saxons - ?

M.L./H.br.

Nedanstående beskrivning är saxad ur Svebry Electronics katalog. Man har således en UFO-detektor till försäljning i marknaden. Byggsatsen är troligtvis baserad på de tidigare ritningar som funnits med i häftet "Fakta om Flygande Tefat". Intresserade kan beställa byggsatser från följande adress:

Svebry Electronics HB, Vallevägen 21 BOX 120 541 23 Skövde, eller ringa in er order på tel. 0500/800 40. Priset kan dock anses vara något högt.

O 5-2: UFO-detektor. Ny byggsats som via en antennspole känner av variationer i magnetfält. Antennspolen består av en trafo-bobin. Indikering av att varierande magnetfält finns sker genom att 23 lysdioder tänds och bildar 3 bokstäver "U F O". Inställbar tröghet och känslighet. Komplettsats med stansad låda antennspole färdiglindad. Lådmått: 110 b x 75 d x 30 h mm. Pris 135,- 3 st 375,-

DÖDA HAVET NÄSTAN DÖTT

Döda havet, som ligger under havsnivån och är beläget mellan Israel och Jordanien, har länge betraktats som "dött", därför att fisk inte kan leva i dess vatten; det är alltför salt.

Men nu håller Döda Havet på att dö ur en annan synvinkel.

Enligt vetenskapsmännen sjunker dess vattenstånd, och det

finns inte stort hopp om att den utvecklingen skall vända.

Den tillförsel av vatten som i huvudsak kommer från floden

Jordan har minskat på grund av att man i så stor utsträckning

använt flodens vatten till jordbruket och industrin. Torkan

har gjort att processen påskyndats ytterligare. Enligt tiden

skriften To the Point har vattennivån i Döda Havet sjunkit

skriftet To the Point har vattennivån i Döda Havet sjunkit

att förhindra att havet försvinner helt, är enligt veten-

skapsmännen, att leda dit vatten från Medelhavet, ligt veten-

skapsmännen, att leda dit vatten från Medelhavet, BO.R

Det första steget gick ut på att åstadkomma en blandning av bensin och alkohol med succesivt ökande alkoholhalt upp till 20 %, eftersom detta medgör att man inte behöver göra några justeringar av bilmotorerna. Redan efter drygt tre år hade man lyckats tillsätta ända upp till 16 % alkohol. Det brasilianska alkoholprogrammet har redan blivit en större framgång än vad man någonsin kunnat drömma om. År 1974/75 producerades 740 miljoner liter alkohol; år 1977/78 steg det till 1.500 miljoner liter. Enligt planerna hoppas man kunna producera 10.700 miljoner liter alkohol år 1985, vilket kommer att motsvara omkring 5 % av landets energibehov.

Brasilien har en total landyta av 8,5 miljoner kvadratkilometer. Det finns med andra ord tillräckligt stora landområden -- liksom solljus -- för att odla de växter som behövs för att få fram det råmaterial som går åt. Brasiliens cerrado, dess inland, på omkring 2 miljoner kvadratkilometer är idealiskt för detta ändamål.

Det första målet i Proálcool-projektet är att producera etylalkohol ur sockerrör, vilket sker genom jäsning och därefter destillering. Den nuvarande produktionen ligger på omkring 3, 500 liter alkohol per hektar och år, men det pågår experiment för att försöka öka denna produktion.

Att konstruera och upprätta en fabrik som ger omkring 120.000 liter alkohol per dag kostar ungefär lika mycket som att borra sig ner till en oljekälla (40 miljoner kronor), men med den skillnaden att det garanterat kommer att bli produktion där. Det tar omkring tre år att bygga upp ett sådant bränneri, medan det kanske tar fem år innan ett oljefält kan tas i kommersiellt bruk.

Nyligen gav institutet för teknisk forskning ut en handbok om hur man bygger ett "minibränneri". En sådan anläggning skulle kunna sörja för bränsle till en lastbil och stationära motorer för elproduktion, medan restprodukterna av sockerröret skulle kunna omvandlas till gödselämnen. Endast 24 hektar åkerjord skulle behövas för att odla den mängd sockerrör som går åt för att hålla anläggningen igång. För stora jordägare på isolerade platser skulle detta gör-det-självt-bränneri kunna betyda ett nytt liv.

Ett av de största problemen är de miljöfarliga ämnen som bildas av avfallsprodukterna. När man framställer en liter alkohol får man som biprodukt 12 liter vinhoto, en giftig massa. Om denna massa släpptes ut i ett vattendrag, skulle den förbruka syret, och detta skulle medföra att fisken, algerna och växterna dog. Förutom detta producerar ett bränneri, som framställer 120.000 liter alkohol per dag, fyra ton jäst. Lyckligtvis har Brasilien uppmärksammat detta problem. Metalúrgica Conger S.A. tillverkar en utrustning som kan omvandla jäst till proteiner för djur genom en termoprocess och restprodukten vinhoto till ett förträffligt gödselämne eller till djurföda genom evaporation eller avdunstning, utan att bränneriets egentliga produktion påverkas.

Man behöver ha en bördig jord av hög kvalitet för att få hög produktion. Det är inte all jord som når upp till de kraven. Därför tänker regeringen utveckla ett annat projekt vid sidan om det ursprungliga programmet, Proálcool, ett projekt som går ut på att man framställer etanol och längre fram metanol av eukalyptusträ. Metanolen skulle kunna användas som ersättning för både eldningsolja och dieselolja. Huvudorsaken till att man vill använda eukalyptusträd är att man inte behöver använda lika bördig jord som sockerrör. En annan fördel är att eukalyptusträd är mycket snabbväxande (blir fullvuxna på fem år) och kan huggas ner när som helst under året. Dessutom har vädret mycket liten inverkan på eukalyptusträdets tillväxt, men det har stor betydelse när det gäller hur stor sockerrörsskörden skall bli.

Ytterligare en fördel är att det bara kostar 600 kronor per hektar att odla eukalyptusträd, vilket kan jämföras med att det kostar 2.000 kronor att odla sockerrör på samma areal. Denna högre summa beror på att det behövs bördigare jord, större mängd gödselämnen, bekämpningsmedel och arbetskraft. Å andra sidan kostar det dubbelt så mycket att driva en anläggning som framställer 120.000 liter alkohol per dag av eukalyptusträ som det kostar att driva en anläggning som framställer samma mängd alkohol av sockerrör.

Just nu finns det nödvändiga råmaterialen för att man skall kunna inleda framställningen.

I enbart staterna Mato Grosso do Sul och Minas Geiras finns det mer än 500.000 hektar skog med eukalyptusträd färdiga att hugga ner. Man skulle behöva plantera omkring 1.000.000 hektar träd varje år för att tillgodose det framtida behovet av råmaterial. President Figueiredo förklarade helt nyligen att "allt som behövs är att 10 % av inlandet, cerrado, i det centrala Brasilien planteras med eukalyptusträn för att vi skall kunna producera den mängd metanol som motsvarar 2 millioner fat olja per dag". Detta skulle göra Brasilien oberoende av oljeimport.

Det finns också vissa värdefulla avfallsprodukter. Vid produktionen av 1.000 liter alkohol får man som biprodukter 800 kilo metallurgiskt koks, 350 kilo djurfoder (protein), 500 kilo kolhaltig gas och 30 kilo furfural, ett ämne som används i framställningen av harts och lösningsmedel. Värdet av enbart de två första produkterna ligger på omkring 70 % av den producerade alkoholens värde. Därför sägs det att priset på denna alkohol skulle kunna ligga någonstans mellan 40 och 80 öre per liter, beroende på i vilken utsträckning dessa biprodukter kan utnyttjas.

Alla bensindrivna bilar kan med bara några mindre justeringar ändras, så att de kan gå på alkohol -- främst för att förbättra bilens prestanda. Det kostar omkring 400-500 kronor per bil att göra detta. De alkoholdrivna bilarna har också den fördelen att de accelererar snabbare än de bensindrivna. Och eftersom alkohol exploderar vid en högre temperatur än bensin, är risken för brand mindre vid kollision. Men bränsleförbrukningen ökar med 10 - 15 %. Det har också visat sig att alkoholdrivna motorer får betydande rostskador på förgasare, bränslepumpar och bränsletankar. Därför har man på senare tid plastbehandlat vissa delar och satt in aluminiumförgasare för att eliminera dessa problem.

Ett annat problem är att bilarna är svårstartade i mycket kallt väder. För att motverka detta har man utvecklat olika metoder för att förvärma alkoholen, för att den lättare skall tända.

I Sao Paulo har de orangefärgade bilarna med den prydliga texten "Movido a Alcool" (Går på alkohol) blivit en vanlig syn. Standardskämtet när de kör förbi är: "Ja, föraren gör det åtminstone!" Trots detta har alkoholprogrammet för länge sedan passerat skämtstadiet. Det är en realitet.

Det rullar redan ut alkoholdrivna bilar från fabrikernas monteringsband. Målet för år 1980 var 250.000 bilar med motorer som

går på 100 % alkohol. Regeringen beräknar att år 1982 kommer mer än 1.000.000 bilar att ha ändrats eller blivit fabriksbyggda så att de kan gå på ren alkohol.

Men är en av biomassa framställd alkohol den bästa lösningen? Det är verkligen en värdefull, förnybar energikälla som har gjorts tillgänglig för människan. Omläggningen till alkohol som bränsle kommer emellertid inte att lösa alla problem. Missbruk av denna naturtillgång och det penningbegär som uppstår i samband med produktionen och distributionen av den kan leda till allvarliga problem, alldeles som det har gjort när det gäller olja. De verkliga problemen kommer inte att lösas förrän de själviska exploatörerna är borta.

Bosse

OPERATION « SPARAD SLANT »

Ni har väl inte glömt bort den pågående aktionen för UFO-Sveriges stödfond? För eventuella nytillkomna läsare kan vi berätta att det hela går ut på att stärka stödfonden via ekonomiska bidrag, stora som små. Av praktiska skäl är minimibeloppet satt till 10 kronor. Varje person som gör en insättning erhåller för varje ny insättning som görs ett lottnummer. Således ger fler insättningar flera nummer och således ökar chansen att vinna den fina stereokassettradio som skänkts av en lokalgrupp inom organisationen. Sista inbetalningsdag är den 30 juli. Dragning kommer att äga rum på fältforskarkursen i Lersäter den 15-16 augusti. Bidragsgivarnas namn publiceras i interntidningen, såvida anonymitet inte önskas. Insättningar kan göras på nedanstående postgiro.

STÖDFONDENS POSTGIRO

23 90 52 - 4